

вѣрувалъ, освѣнъ ако ни е ѿ напредъ држ-
 пнѣтъ и превзетъ, чи е немилостивата смъртъ
 на товова чудный владѣтель, на едно съ
 животѣтъ му и списуванѣ и превожданѣто
 на Славенски съ всемъ пресѣкла? чи е за
 едно цѣло столѣтіе, ѿ царь Петра I, пакъ
 доро до страшното Българско паденіе на
 Іваннъ Владиславовото время (ѿ 927 до 1018)
 полето на черковнѣтъ словесность въ Бъл-
 гаріѣ и Сербіѣ съ всемъ пусто, неработе-
 но, нетесано, и за тва трѣнясало останао:
 Ако линамъ пакъ нѣкой каже, какъ непо-
 знавами за тва время по имя, ни единъ
 списатель, то щемъ да му лесно ѿговоримъ:
 Па колко смы ѿ тѣхъ преди 25. години по-
 знавали по имято и дѣлата имъ, които сѣ
 ѿ Кѣрилла и Меѳодія, пакъ до царь Симе-
 новѣтъ смъртъ живѣли? освенъ Кѣрилла и
 Меѳодія, никого другиго: защо Климента и
 Горазда смы знаили само за свѣщенници и
 учители, а не за списатели. — Сега щемъ
 пакъ въ списателскіѣтъ редъ, освенъ наве-
 деныте двата първоучители, да поставимъ
 на едно съ доказателствата имъ; *Епископъ*
Климента, Епископъ Константина, попъ Гри-
горія, Ексархъ Іванна, монахъ храбра, неу-
менованѣтъ преводителъ на с. Антошеовото
и Панкратіеовото житіе, и самыѣтъ царь Си-
меона; а въ спомошническіѣтъ редъ, въ учи-
 телското званіе съ основано и твърдо мнѣ-